

Pan Ludvík Janka,

ročník 1932, se narodil v Dobřemilicích č. p. 7. Jeho otec pracoval jako zedník u statkáře Schreineru, hlavně při výstavbě silnic, kde měl na starosti dělníky. Matka byla v domácnosti, a když bylo potřeba, vypomáhala hospodářům.

Kam jste chodil do školy?

Do Kunkovic. Tehdy nás dětí bylo moc a všechny se nevešly do školy v Čachrově. Do menšinové školy v Kunkovicích chodily děti nejen z Kunkovic, ale i Chvalšovic, Předvojovic, Jesení a přilehlých samot. Pamatuju se, jak učitelka Blahníková vozila děti z mateřské školy, často i mě, v kufru svého auta, který po vyklopení fungoval jako sedačka.

Měl jste sourozence?

O sedm let starší sestru. Narodila se v roce 1925. Provdala se za Rudolfa Koláře. Po válce osídlili hospodářství v Patrasce u Strážova. Po šesti letech, když se uvolnilo hospodářství v Petrovicích u Janovic, tak šli tam a tam taky dožili.

A co kamarádi?

V dětství jsem v Dobřemilicích kamarádil s Vaškem Matějků, Láďou Kolářů a s děvčaty Anežkou, Ančou a Mařenkou. V Kunkovicích to byli kluci Janouškovi, Tomáškovi, Kubátovic Jarďa a Václav Krejčí. Sestra Václava Krejčího se později provdala do kolářství na Čachrově.

Zážitků mám spousty! Jako děti jsme vybírali mladé vrány z hnízd a mamka nám z nich vařila polívku. Taky jsem jako tříletý přišel o malíček a málem i prostředníček. Byl jsem na návštěvě u Matějky a řezali jsme

řezanku na ruční stoličce. Já tlačil a Matějka točil kolem. Ujelo mi to a skončil jsem v nemocnici. A bez prstu. Dnes je mým největším kamarádem Tureček z Předvojovic.

Školní foto: 1. vpravo Jaroušek Tureček, vedle něj Ludvíček Janka

Kamarádi si zůstali věrní

Co jste dělal po škole?

Na hospodářství. Měli jsme dvanáct hektarů, vždycky pár koní a kolem osmi kusů hovězího dobytka. V padesátém druhém jsem šel na vojnu k Pohraniční stráž v Sušici, na což jsem velmi hrdý. Po výcviku jsem nastoupil na Železnou Rudu, která stejně jako prapory Nýrsko, Prášily a Modrava patřila pod Sušici. Z našeho železnorudského praporu zahynulo pět kluků při ochraně hranic. Po vojně jsem dva roky hospodařil, a pak dělal v ZD „Rozbřesk“ Kunkovice až do důchodu. Bavily mě všechny práce, zvláště řízení a obsluha nákladního auta. Dneska patří družstvo pod Černé krávy a pracuje tam jen pár lidí odsud.

Branci při odvodu, ročník 1941, Ludvík Janka jako představitel obce

Jak se vaše rodina dostala z Dobřemilic do Kunkovic?

Po válce rodina Schreinerova přišla o majetek: o statky Kunkovice, Nemilkov, Chrástov, Staňkov, Keple a Můstek. Museli do odsunu. On byl starší než moji rodiče. Jeho zaměstnanci odešli domů, pokud měli zázemí, anebo dál do pohraničí. Schreiner měl velké zásluhy na vybudování silnic,

třeba na Keple nebo Onen Svět. Nejvíc mu záleželo na spojnici Nemilkov – Zámýšl – Keple, protože tamtudy jezdil nejčastěji. Takže když se po válce uvolnil Schreinerův statek v Kunkovicích, naše rodina se tam mohla přestěhovat z Dobřemilic. Žijeme tu celý život. Ke statku patřil i zámeček nad námi. Je v něm dvanáct místností a na konci má věžičku. Tu nechal Schreiner stavět až koncem války. Bydlí tam Janečkovi, kteří provozují obchod z druhé strany objektu.

Vzpomenete si na nejhezčí okamžik ve svém životě?

No ano! Nečekané seznámení s Růženkou z Chvalšovic! Tehdy se prováděla elektrifikace vesnic a po jejím dokončení se pořádaly „rozsvícenské“ zábavy. A právě na takové zábavě ve Chvalšovicích jsme se seznámili. V roce 2021 to bude šedesát let, co jsme spolu. Po svatbě v roce 1961 se postupně narodily tři dcery. Všechny jsou dobře provdané. Nejstarší je v Nemilkově, prostřední v Kunkovicích a nejmladší v Milínově. V domě s námi bydlí vnučka od prostřední dcery s rodinou. Celkem máme osm vnoučat, dvanáct pravnoučat a na rodinných sešlostech se nás schází kolem třiceti!

To je krásné! A jaké máte koníčky? Pan Janka se směje:

Děvčata! Ale to bylo dřív.... Vždycky jsem hodně četl, nejraději vesnické romány: Němcovou, Baara a Glazarovou. Jsem členem hasičů Chvalšovice, chodím na schůze k Sixtům. Dřív jsme s Růženkou jezdili na rekreace do Krkonoš, do Prahy a nejradši do Mariánských Lázní. Dnes už jezdíme jen do Klatov a do Sušice, ale třeba se ještě někdy do Mariánek podíváme. Před rokem 89 jsme tak na čtyři až pět dní navštěvovali příbuzné

Blahopřání

60 let spolu, 60 let jedné velké lásky...

Dne 8. dubna 2021 oslaví
diamantovou svatbu
manželé

**Růženka a Ludvík Jankovi
z Kunkovic.**

*Láska jakou máte je víc než vzácná,
tak ať si užijete i další léta krásná!
K Vašemu výročí srdečně gratuluji
dcery s manžely – Růženka s Jardou,
Andulka s Mírou, Lidka s Vládou a vnoučata
s partnery – Lenka s Ivanem, Radek, Jára
s Evinou, Mirek s Janinou, Martin s Klárkou,
Maruška s Petrem, Vládík s Evinou a Liduška
s Davidem. Pusu posílají pravnoučata Amálka,
Jáchymek, Jolanka, Martin, Markétka, Nelinka,
Adámek, Martínek, Vašík, Petřík, Madlenka
a Mireček.*

RR 21220

z Růženčiny strany na různých místech Německa. To jsme museli mít devizový příslib. Teď jsme v kontaktu spíš jen přes telefon a přes dopisy.

Z jednání manželů Jankových dýchá vzájemná láska a úcta. I když se „Ludvíček“ netají tím, že se mu vždycky líbila pěkná děvčata, nevyměnil by svou ženu ani za nic! Ani nemusí říkat, že „Růženka je nejhodnější ženská na světě“, protože z jeho chování je jasné, že ji má opravdu rád. Za všechno mluví největší přání obou manželů: společně v rodinném kruhu ve zdraví žít a společně dožít.

Kunkovická kaplička s domem Jankových dříve a dnes

V Kunkovicích 29. května 2020

zapsala Zdeňka Hranáčová